

OBERTS A LA LLUM MANERA

JOSÉ ANTONIO PAGOLA

Segons el gran teòleg Paul Tillich, la gran tragèdia de l'home modern és haver perdut la dimensió de profunditat. Ja no és capaç de preguntar d'on ve i on va. No sap interrogar-se pel que fa i ha de fer de si mateix en aquest breu lapse de temps entre el seu naixement i la seva mort.

Aquestes preguntes ja no troben cap resposta en molts homes i dones d'avui. Més encara, ni tan sols són plantejades quan s'ha perdut aquesta «dimensió de profunditat». Les generacions actuals ja no tenen el coratge de plantejar-se aquestes qüestions amb la serietat i la fondària amb què ho han fet les generacions passades. Prefereixen seguir caminant a les fosques.

Per això, en aquests temps hem de tornar a recordar que ser creient és, primer de tot, preguntar apassionadament pel sentit de la nostra vida i estar oberts a una resposta, encara que no la vegem de manera clara i precisa.

El relat dels mags ha estat vist pels Pares de l'Església com a exemple d'uns homes que, tot i vivint a les tenebres del paganisme, han estat capaços de respondre fidelment a la llum que els cridava a la fe. Són homes que, amb la seva actuació, ens conviden a escoltar la crida que ens urgeix a caminar de manera fidel vers Crist.

La nostra vida transcorre amb freqüència en l'escorça de l'existència. Treballs, contactes, problemes, trobades, ocupacions diverses, ens fan anar i venir, i la vida ens va passant omplint cada instant amb alguna cosa que hem de fer, dir, veure o planejar.

Correm el risc de perdre la nostra pròpia identitat, convertir-nos en una cosa més entre altres i viure sense saber ja en quina direcció caminar. Hi ha una llum capaç d'orientar la nostra existència? Hi ha una resposta als nostres anhels i aspiracions més profundes? Des de la fe cristiana, aquesta resposta existeix. Aquesta llum brilla ja en aquest Nen nascut a Betlem.

L'important és prendre consciència que vivim a les fosques, que hem perdut el sentit fonamental de la vida. Qui reconeix això no es troba lluny d'iniciar la recerca del camí encertat.

Tan de bo enmig del nostre viure diari no perdem mai la capacitat d'estar oberts a qualsevol llum que pugui il·luminar la nostra existència, a tota crida que pugui donar profunditat a la nostra vida.